

Karta informacyjna — prawne podstawy głoszenia publicznego

W I wieku n.e. gorliwi chrześcijanie głosili zawsze i wszędzie tam, gdzie tylko spotkali ludzi (Dzieje Apostolskie 20:20). Apostoł Paweł powiedział, że głosił zarówno PUBLICZNIE, jak i od domu do domu. Kontynuując tę działalność, Świadkowie Jehowy są znani na całym świecie z tego, że rozmawiają z innymi o swoich wierzeniach oraz drukują i rozpowszechniają literaturę biblijną. Także w Polsce działalność ta prowadzona jest już od przeszło 100 lat. Jest to jeden z wielu sposobów, w jaki Świadkowie Jehowy naśladują apostołów i nadają rozgłos dobrej nowinie.

Działalność ta jest ściśle związana z wiarą oraz publicznym wyrażaniem przekonań religijnych, dlatego jest prawnie chroniona przez Konstytucję i ustawy.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483) stanowi:

Art. 53 ust. 2

*„Wolność religii obejmuje wolność wyznawania lub przyjmowania religii według własnego wyboru oraz uzewnętrzniania indywidualnie lub z innymi, publicznie lub prywatnie, swojej religii przez uprawianie kultu, modlitwę, uczestniczenie w obrzędach, **praktykowanie i nauczanie**. Wolność religii obejmuje także posiadanie świątyń i innych miejsc kultu w zależności od potrzeb ludzi wierzących oraz **prawo osób do korzystania z pomocy religijnej tam, gdzie się znajdują**”.*

Ustawa o gwarancjach wolności sumienia i wyznania z dnia 17 maja 1989 r. (tj. z dnia 16 listopada 2005 r. — Dz.U. Nr 231, poz. 1965) stanowi:

Art. 1 ust. 2

*„Wolność sumienia i wyznania obejmuje swobodę wyboru religii lub przekonań oraz **wyrażania ich indywidualnie i zbiorowo, prywatnie i publicznie**”.*

Art. 2 pkt 2 i 3

„Korzystając z wolności sumienia i wyznania obywatele mogą w szczególności:

2) zgodnie z zasadami swojego wyznania uczestniczyć w czynnościach i obrzędach religijnych oraz wypełniać obowiązki religijne i obchodzić święta religijne;

*3) **głosić swoją religię lub przekonania**”.*

Powszechnie uznaje się, że wolność religijna obejmuje prawo do publicznego rozgłaszania innym swoich poglądów religijnych. **Świadkowie Jehowy mają prawnie zagwarantowaną swobodę rozpowszechniania opartych na Biblii książek lub czasopism — na ulicach, chodnikach czy w innych miejscach publicznych.** W zakres takiego głoszenia publicznego wchodzi także wykorzystywanie wózków, których używa się do przechowywania literatury. W tym celu niepotrzebne jest żadne pozwolenie. Nieistotne jest też, czy literatura biblijna znajduje się w teczce osoby głoszącej, czy w wózku.